

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB14 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB14 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 , s. 68. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb14-txt-shoot-n78.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB14:78

#

Al den Tale om at ønske, at have været samtidig med Xstus, er ved nærmere Eftersyn endog formastelig; thi det er jo at indbilde sig selv, at man duede til at være Apostel. Og selv Apostlene faldt jo fra, og de maatte udrustes med overordentlige gudd. Kræfter for at være 3: for at kunne udholde at være samtidige med ham – det bedste Beviis, at Ingen kan ved sig selv udholde at være samtidig med ham.

Men De, der tale saaledes om Samtidigheden, vide ikke, hvad de sige; det er det Sædvanlige, de tage Herligheden – og udelade Vanskeligheden. Det er Leflerie.

Og som jeg et andet Sted i en Journal har bemærket: Xsti Liv har jo ogsaa en anden Betydning, det er Forsoningen. Var Xstus blot Forbilledet, saa var det som en Grusomhed af Ham at drive Sagen saa høit; men Han maa døe – for at frelse Verden.